

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010666
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615010666.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2018, v trestnej veci proti obžalovanému O. T., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 4.9.2018, sp.zn. 1T/57/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci sám, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného O.a, nar. XX.X.XXXX vo R., trvale bytom E.. XXX, okres E. podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 1Pv 188/2015 zo dňa 16. 9. 2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v obci H., okres G. v rodinnom dome č. XXX, v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do presne nezisteného dňa v mesiaci február 2012, dcére svojej manželky W. T., mal. J. R., nar. XX.XX.XXXX, a v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do 30.06.2012 synovi svojej manželky W. T., mal. W. R., nar. XX.XX.XXXX, mal pravidelne odopierať stravu, cez víkendy ich budiť skoro ráno a vyháňať ich pracovať, denne ich ponižovať, hrubo a vulgárne im nadávať, prikazovať im robiť domáce práce, riadiť ich všetku domácu činnosť, prikazovať im kúpať sa, keď sa minula teplá voda, mal. W. R. viackrát fyzicky napadnúť tak, že ho rukami mal udierať po rôznych častiach tela, nútiť ho neustále jesť jedlá, ktoré mu nechutili, najmenej jedenkrát mal fyzicky napadnúť mal. J. R. tak, že jej mal dať facku po tvári, a

v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do 19.03.2015 svoju manželku W. mal budiť hlučným púšťaním televízie najmä počas tehotenstva v roku 2010, 2-3 krát jej nemal dovoliť spať v spálni ani v obývacej izbe, najmenej 3-krát ju mal udrieť rukou do oblasti hlavy, 1-krát hodiť do nej nôž, pravidelne ju ponižovať, hrubo a vulgárne jej nadávať, vyhrážať sa jej, že ak ho udá tak ju zastrelí, pričom jej mal ukázať miesto, kde bude pochovaná, mal jej kontrolovať jej osobné veci, obmedzovať ju v návštevách, nútiť ju, aby mu odovzdávala svoju mzdu a výživné na svoje deti J. a W., pričom následkom tohto konania mala utpieť W. T. akútnu reakciu na stres, mal. J. R. primárnu i sekundárnu traumatizáciu ako predĺženú reakciu na závažný stres a následky na jej psychickom zdraví nadobudli depresívnu a úzkostnú formu, mal. W. R. mal utpieť primárnu i sekundárnu traumatizáciu, ako predĺženú reakciu na závažný stres a následky na jeho psychickom stave nadobudli depresívnu a úzkostnú formu, zistené boli aj príznaky posttraumatickej stresovej poruchy a masívnejšia neurotická symptomatológia,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/57/2015 zo dňa 4. 9. 2018 podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného O. T., nar. XX. X. XXXX vo R., trvale bytom E. č. XXX, okres E. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 1Pv 188/2015/8810 pre skutok v bode 1/, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- v obci H., okres G. v rodinnom dome č. XXX, v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do presne nezisteného dňa v mesiaci február 2012, dcére svojej manželky W. T., mal. J. Ř., nar. XX.XX.XXXX, a v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do 30.06.2012 synovi svojej manželky W. T., mal. W. Ř., nar. XX.XX.XXXX, mal pravidelne odopierať stravu, cez víkendy ich budiť skoro ráno a vyháňať ich pracovať, denne ich ponižovať, hrubo a vulgárne im nadávať, prikazovať im robiť domáce práce, riadiť ich všetku domácu činnosť, prikazovať im kúpať sa, keď sa minula teplá voda, mal. W. Ř. viackrát fyzicky napadnúť tak, že ho rukami mal udierať po rôznych častiach tela, nútiť ho neustále jesť jedlá, ktoré mu nechutili, najmenej jedenkrát mal fyzicky napadnúť mal. J. Ř. tak, že jej mal dať facku po tvári, a

- v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2009 do 19.03.2015 svoju manželku W. T. mal budiť hlučným púšťaním televízie najmä počas tehotenstva v roku 2010, 2-3 krát jej nemal dovoliť spať v spálni ani v obývacej izbe, najmenej 3-krát ju mal udrieť rukou do oblasti hlavy, 1-krát hodiť do nej nôž, pravidelne ju ponižovať, hrubo a vulgárne jej nadávať, vyhrážať sa jej, že ak ho udá tak ju zastrelí, pričom jej mal ukázať miesto, kde bude pochovaná, mal jej kontrolovať jej osobné veci, obmedzovať ju v návštevách, nútiť ju, aby mu odovzdávala svoju mzdu a výživné na svoje deti J. a W., pričom následkom tohto konania mala utpieť W. T. akútnu reakciu na stres, mal. J. Ř. primárnu i sekundárnu traumatizáciu ako predĺženú reakciu na závažný stres a následky na jej psychickom zdraví nadobudli depresívnu a úzkostnú formu, mal. W. Ř. mal utpieť primárnu i sekundárnu traumatizáciu, ako predĺženú reakciu na závažný stres a následky na jeho psychickom stave nadobudli depresívnu a úzkostnú formu, zistené boli aj príznaky posttraumatickej stresovej poruchy a masívnejšia neurotická symptomatológia,

čím mal spáchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/9/2018 zo dňa 17.04.2018, ktorým odvolací súd už po tretíkrát zrušil prvostupňový rozsudok a uložil okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 04.09.2018 opätovne podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného O. T. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 1Pv 188/15, pre skutok v bode 1/ obžaloby, právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť voči deťom svojej manželky, J. Ř., W. Ř. a voči manželke W. T. konaním uvedeným v bode 1/ obžaloby.

Odvolací súd pri zrušení predchádzajúceho rozsudku uložil Okresnému súdu za účelom náležitého zistenia skutkového stavu vypočuť znalkyňu z odboru psychológie PhDr. P. Š., k časovým okolnostiam psychologického vyšetrenia detí pre účely trestného konania a na námietky obhajoby a na základe doposiaľ zistených skutočností vyhodnotiť ustálenie skutku a posúdiť, či došlo k žalovanému trestnému činu.

Okresný súd po vrátení veci na hlavnom pojednávaní vypočul znalkyňu z odboru psychológie, poukázal na doposiaľ vykonané dôkazy a konštatoval, že napriek rozsiahlemu a dôkladnému dokazovaniu nebolo preukázané, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku je trestným činom. Poukázal, že nebolo preukázané trýznivé správanie obžalovaného voči manželke a deťom J. Ř.Í. a W. Ř. v miere obzvlášť

závažnej, ako to uvádza obžaloba, pretože obžalovaný D. T. pracoval mimo spoločnej domácnosti a objektívne sa nemohol dopúšťať voči deťom konaní spôsobom, ktorý je uvedený v obžalobe. U vyšetrovaných poškodených J. Ľ. a W. T. bolo konštatované zvýšené skóre ľži a nepovažuje za preukázané ani psychické následky, pretože zo znaleckého skúmania detí J. a W. vyplynulo, že ich psychický stav je zraniteľnejší, avšak vcelku stabilizovaný. Hoci u obžalovaného bola zistená zvýšená miera agresie, nešlo o agresiu dominantnú alebo nezvládnuteľnú a nebolo preukázané také závažné, bezohľadné a hrubé správanie sa obžalovaného voči poškodeným, ktoré by odôvodňovalo záver, že bol spáchaný trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák..

Už v predchádzajúcich dôvodoch odvolania prokurátor namietal oslobodzujúci rozsudok, ktorý považuje za nezákonný a neodôvodnený, pretože pri hodnotení vykonaných dôkazov súd prihliadal jednoznačne k obhajobe obžalovaného a neprihliadal k dôkazom, ktoré svedčia v jeho neprospech a podľa názoru obžaloby preukazujú jeho vinu. Poukazuje na svedecké výpovede poškodených W. T., W. Ľ. a J. Ľ., ktorí v priebehu celého trestného konania v podstate zhodne vypovedali o násilných prejavoch správania sa obžalovaného v spoločnej domácnosti. Z týchto výpovedí je zrejmé, že obžalovaný deti svojej manželky J. a W. počas spoločného spoluzitia neprímerane zaťažoval domácimi prácami, rôznymi príkazmi, hrubo im nadával, ponížoval a zosmiešňoval ich, určoval im, čo majú jesť, kedy majú jesť, obmedzoval ich v osobnej hygiene, bránil im v primeranom oddychu, pričom deti, najmä W. Ľ. aj opakovane fyzicky napádal. Sústavné prejavy násilného a agresívneho správania voči nej a jej deťom potvrdila aj poškodená W. T.. Okrem samotných poškodených poukazuje aj na skutočnosti vyplývajúce zo svedeckých výpovedí starej matky detí, E. Š. a brata poškodenej H. Š.I.. Pokiaľ ide o časové ohraničenie doby páchania trestného činu, toto bolo v trestnom konaní dostatočne objasnené obsahom svedeckých výpovedí poškodenej W. T. a ďalších podkladov, z ktorých je zrejmé, že voči J. Ľ.U. protiprávne konanie zo strany obžalovaného trvalo v období od januára 2010 do februára 2012, kedy sa odsťahovala k starej matke, u W. Ľ. od januára 2010 do júna 2012, kedy sa odsťahoval k starej matke a u poškodenej W. T. do podania trestného oznámenia v marci 2015.

Znalkyňa z odboru psychológie PhDr. P. Š.Q. aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 04.09.2018 zotrvala na záveroch vypracovaného znaleckého posudku, ktorý spracovala na osoby poškodených W. T., W. Ľ. a J. Ľ.U., pričom konštatovala, že hoci k vyšetreniu uvedených osôb došlo až v roku 2015, nemala dôvod spochybňovať závery predchádzajúceho psychologického vyšetrenia detí z roku 2012 a konštatovala, že u W. Ľ. boli aj v čase vyšetrenia v roku 2015 preukázané príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa u neho rozvinula ako následok syndrómu týranej osoby, ktorý bol konštatovaný pri vyšetrení v roku 2012. U vyšetrovej J. Ľ. sa v čase vyšetrenia v roku 2015 síce nepreukázali príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, ale bola u nej zistená masívnejšia neurotická symptomatológia, čo odôvodnila odstupom času, jej vekom, štruktúrou osobnosti a kratším časom pobytu s obžalovaným v spoločnej domácnosti. V najmenšej miere sa psychické následky prejavili u matky W. T., čo je podmienené okolnosťou, že agresívne správanie obžalovaného sa vo výraznejšej miere prejavovalo voči deťom, štruktúrou jej osobnosti, ako aj tým, že sa pri riešení problému výraznejšie citovo neangažovala. Znalkyňa jednoznačne potvrdila, že zistené negatívne následky na psychiku poškodených J. a W. vyplývajú z vysoko stresujúcich situácií v rodine, ktoré zažili v súvislosti s vyšetrovanými udalosťami a osobou obžalovaného. Rovnako bolo preukázané, že iné okolnosti, ktoré by mali negatívny vplyv na ich psychiku v trestnom konaní zistené neboli. Zo záverov znaleckého posudku PhDr. P. Š.Q., ktorý bol spracovaný v priebehu trestného konania v roku 2015, vyplynulo, že u poškodených neboli zistené sklony k vymýšľaniu, konfabulácii alebo skresľovaniu. Všetky tri vyšetrované osoby boli objektívne spôsobilé pravdivo popísať prežitú okolnosť.

Z uvedených dôvodov nemožno akceptovať záver súdu, že psychický stav detí Š. a W. Ľ. bol v čase psychologického vyšetrenia vcelku stabilizovaný.

Závery psychologického vyšetrenia poškodených osôb korešpondujú so závermi znaleckého dokazovania z odboru psychológie na osobu obžalovaného O. T., z ktorého vyplýva, že je u neho zvýšená miera agresie, čo súvisí so sklonmi k autoritatívnemu správaniu, je nepríjemný, ak sa veci nedejú, ako chce, ľahko zraňuje a ponížuje iných, aby dosiahol svoje ciele, svoje názory presadzuje bezohľadne.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto považuje za preukázané, že obžalovaný O. T. naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., pretože blízky

osobám spôsoboval psychické utrpenie najmä ponižovaním, vyhrážaním, pohrdavým zaobchádzaním a tiež vyvolávaním strachu a stresu a vo vzťahu k deťom svojej manželky aj odopieraním stravy a primeraného oddychu. V prípade miernejšej právnej kvalifikácie skutku, na ktorú poukázal vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Košiciach, považuje za jednoznačne odôvodnenú právnu kvalifikáciu skutku podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., minimálne u poškodeného W. Ľ., nar. XX.XX.XXXX, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že agresivita obžalovaného voči jeho osobe mala najvýraznejšie prejavy a zanechala na jeho psychike dlhodobé následky, ktoré boli objektívne potvrdené znalcom z odboru psychológie.

Preto navrhol, aby odvolací súd oslobodzujúci rozsudok zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Obžalovaný O. T. vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že ani doplneným dokazovaním nebolo preukázané, aby sa svojím konaním dopustil zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Tvrdenia poškodených o sexuálnom obťažovaní, nútení k ťažkej fyzickej práci na záhrade, bez oddychu a jedla, o nútení k opatere psov, o odopieraní jedla a obmedzovaní v hygiene, o fyzickom násilí voči W. Ľ., boli vykonaným dokazovaním vyvrátené.

Všetci traja poškodení vedome uvádzajú nepravdivé informácie o prácach na záhrade, kde ich mal obžalovaný nútiť k ťažkej fyzickej práci každú sobotu od rána od 7.00 hod. do 17.00 hod. bez oddychu a bez jedla, na hlavnom pojednávaní už W. T. koriguje svoje tvrdenie a hovorí o každej druhej pracovnej sobote. Ani ona, ani J. a W. Ľ. však nevedia konkrétne práce na záhrade popísať, hovoria iba o kosení trávy každú sobotu od rána od 7.00 hod. do 17.00 hod. Je vylúčené, aby pri hrabaní a vyvážaní pokosenej trávy pracovali viac ako tri hodiny denne. Záhrada sa pritom kosila raz za mesiac. Ako neprimeranú a ponižujúcu prácu popisujú polievanie stromov na záhrade a pletie buriny na záhonoch zeleniny.

Poškodená W. T. a W. Ľ. vedome zavádzajú o jedinom lekárske zdokumentovanom poranení poškodeného W. Ľ. Malo ísť o útok obžalovaného na W. Ľ., ktorému mal opakovane skákať a dupať po krku. V dôsledku tohto útoku bol poškodený ošetrovaný na chirurgickom oddelení v nemocnici v G., kde lekár konštatoval podvrtnutie chrbtice. V odbornom vyjadrení však znalec MUDr. Š. vylúčil podvrtnutie krčnej chrbtice spôsobom, ako to popísal poškodený, v prípade jeho napadnutia popísaným spôsobom by utrpel od ním 130 kg vážiaceho človeka oveľa závažnejšie poranenia, a to predovšetkým pohmoždenie hlavy so závažnejšími následkami na zdraví. Nakoniec to konštatuje aj odvolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 6To/9/2018 zo dňa 17. 4. 2018.

Preukázateľne prevažnú časť spolužitia so W. T. pracoval. Preto problémy s odopieraním hygieny J. a W. kúpaním sa v teplej vode nie sú ničím podložené, naopak preukázateľne nepravdivé. V roku 2010 dochádzal do H. iba na víkendy, od 1. 5. 2011 do 31. 12. 2011 bol zamestnaný vo R.-N., s.r.o., teda pracoval každý druhý deň od 6.00 hod. a domov prichádzal až po 22.00 hod. J. a W. Ľ. mali neobmedzenú možnosť kúpať sa v jeho neprítomnosti. Bojler na teplú vodu sa inak ohrial v priebehu dvoch hodín, teda nikto sa v studenej vode kúpať nemusel.

Hodnovernosť výpovedí poškodených v kontexte skutočností, že bol spod obžaloby za skutok 2/ - zločin sexuálneho zneužívania a skutok 3/ - prečin sexuálneho zneužívania oslobodený, je značným spôsobom spochybnená. Preto aj závery znaleckého posudku dr. Š., ktoré vychádzali z vyjadrení poškodených, ktoré znalkyňa hodnotila ako pravdivé a hodnoverné, sú z tohto pohľadu zásadným spôsobom spochybnené.

Syndróm týranej osoby je súborom špecifických charakteristík, ktoré vedú k zníženej schopnosti človeka efektívne reagovať na prežívané násilie. Toto násilie však musí byť objektívne preukázané. K pojmovým znakom týrania zverenej a blízkej osoby patrí páchanie trestnej činnosti surovým alebo trýznivým spôsobom. U páchatela musí ísť o hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti v chovaní a správaní sa k poškodenému, spôsobiť mu prenikavé utrpenie. Musí vždy ísť o konanie, ktoré blízka osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Vykonaným dokazovaním, a to ani znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, aby W. T., J. Ľ. a W. Ľ. vo svojom chovaní vykazovali znaky týranej osoby. Neboli u nich zistené príznaky spadajúce pod posttraumatickú stresovú poruchu, príznaky naučenej bezmocnosti alebo sebazničujúce reakcie. Ani u jedného z nich nebola zistená duševná porucha alebo duševná choroba v príčinnej súvislosti s

vyšetrovaným skutkom, nebola u nich nariadená ani medikamentózna liečba. V znaleckom posudku v bode III. Záver uvádza znalkyňa u vyšetrovaného W. Ľ. a J. Ľ., že „psychický stav oboch vyšetrovaných je aktuálne zraniteľnejší, avšak v celku stabilizovaný“, u matky W. T. uvádza, bez významnej „neurotickej symptomatológie“.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves odmietol ako nedôvodné.

Poškodená W. T. vo svojom stanovisku uviedla, že obžalovaný sa spočiatku, kým žili spolu v byte, správal pekne. Problémy začali potom, ako sa presťahovali do domu, ktorý kúpili v H.. Zmenil svoje správanie nielen k nej, ale aj k deťom. V decembri 2009 sa začali hádať, lebo nadával na jej deti pred ňou a potom aj im. Na začiatku to bolo najmä slovné terorizovanie, verbálne útoky sa stupňovali nielen voči nej, ale aj deťom. Prvýkrát ju udrel niekedy v novembri 2010, syna W. udrel viackrát, a dcéru J. tiež. Dcéra J. sa odsťahovala vo februári 2012, syn W. sa odsťahoval neskôr, 30. 6. 2012. Obaja sa presťahovali k jej mame. Správanie obžalovaného trvalo, kým nebola vypovedať na polícii v súvislosti s trestným oznámením, niekedy počas marca 2015. Trvá na svojich všetkých výpovediach a súhlasí so všetkými bodmi v odvolaní prokuratorky.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Aj po zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaný kategoricky popiera spáchanie skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu.

Samotná poškodená W. T. sa s obžalovaným mali začať hádať v decembri roku 2009, pričom dcéra J. sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala vo februári 2012 a syn W. 30. 6. 2012, pričom konanie obžalovaného malo trvať do marca 2015 a súviselo s podaním trestného oznámenia na jeho osobu. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný O. T. sa skutku nemohol dopúšťať v takom časovom období, ako je to uvádzané v obžalobe prokurátora.

Obžalovaný prevažnú časť obdobia, kedy žil s poškodenou W. T., pracoval, domov chodil na víkendy a objektívne teda nemohol sústavne kontrolovať deti tak, ako je to uvádzané v obžalobe. Existujú aj značné pochybnosti o tvrdení poškodených o nútení ťažkej fyzickej práci bez oddychu, jedla a podobne. Na jednej strane sa uvádza, že deti poškodenej boli nútené hladovať, avšak súčasne boli nútené jesť jedlá, ktoré nechceli, a to sa malo diať aj v čase, kedy bol obžalovaný z pracovných dôvodov dlhodobo mimo spoločného bydliska.

Čo sa týka tvrdení poškodeného W. Ľ. o zraneniach, ktoré mu mal obžalovaný spôsobiť tak, že mu opakovane stúpil na krk, je potrebné uviesť, že tieto tvrdenia boli vyvrátené znalcom z odboru zdravotníctva MUDr. Š., ktorý vylúčil podvrtnutie krčnej chrčtice spôsobom, ako to uviedol poškodený W. Ľ..

Taktiež je potrebné poukázať aj na zvýšené lži skóre u poškodených J. Ľ. a W. T., tak ako to vo svojom znaleckom posudku konštatovala znalkyňa PhDr. P. Š..

Zo znaleckého skúmania detí J. a W. Ā. ďalej vyplynulo, že ich psychický stav je zraniteľnejší, avšak vcelku stabilizovaný. Znakýňa u W. T. a jej dcéry nezistila syndróm týranej osoby. V správaní svojich žiakov žiadnu zmenu nezaznamenali ani triedne učiteľky detí Ing. R. A. a Mgr. E. H..

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že týranie je zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, vyznačuje sa určitou tvrdosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Tvrdosť páchatel'ovho konania je nutné posudzovať v závislosti na intenzite zlého zaobchádzania. Čím menej bude intenzívne týranie, tým dlhšiu dobu bude musieť také zlé zaobchádzanie trvať.

Pre konštatovanie, či je tomu tak aj v teraz súdenom prípade, je potrebné vychádzať z komplexného hodnotenia stupňa nebezpečnosti pre spoločnosť. Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný a aj osobou páchatel'a.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný si pravidelne plní vyživovaciu povinnosť na maloletého syna C., spoločne s poškodenou a synom chodia na výlety a nákupy, ktoré prevažne financuje obžalovaný, pričom samotná poškodená W. T. pripustila, že obžalovaný kupuje veci aj jej. Podľa tvrdenia obžalovaného by sa vzťahy medzi nimi mali postupne urovnávať.

I napriek doplnenému dokazovaniu nebolo vo veci možné konštatovať, že obhajoba obžalovaného bola ďalšími dôkazmi jednoznačne vyvrátená.

Odôvodnenie výroku o vine musí byť presvedčivým výrazom toho, že súd dospel k jednoznačnému, pochybnosti nevzbudzujúcemu záveru a o vykonané dôkazy a ich hodnotenie sa opierajúcemu presvedčeniu, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe a že tento skutok napĺňa znaky žalovaného trestného činu.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivu i v súhrne, urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy prichádzajúcimi závermi.

Na základe vyššie uvedeného, ako aj ostatných zistení okresného súdu je preto potrebné konštatovať, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne a nepochybne nepotvrdili, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Pre uznanie viny podozrenie nestačí, vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, čo v tomto prípade nebola.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.